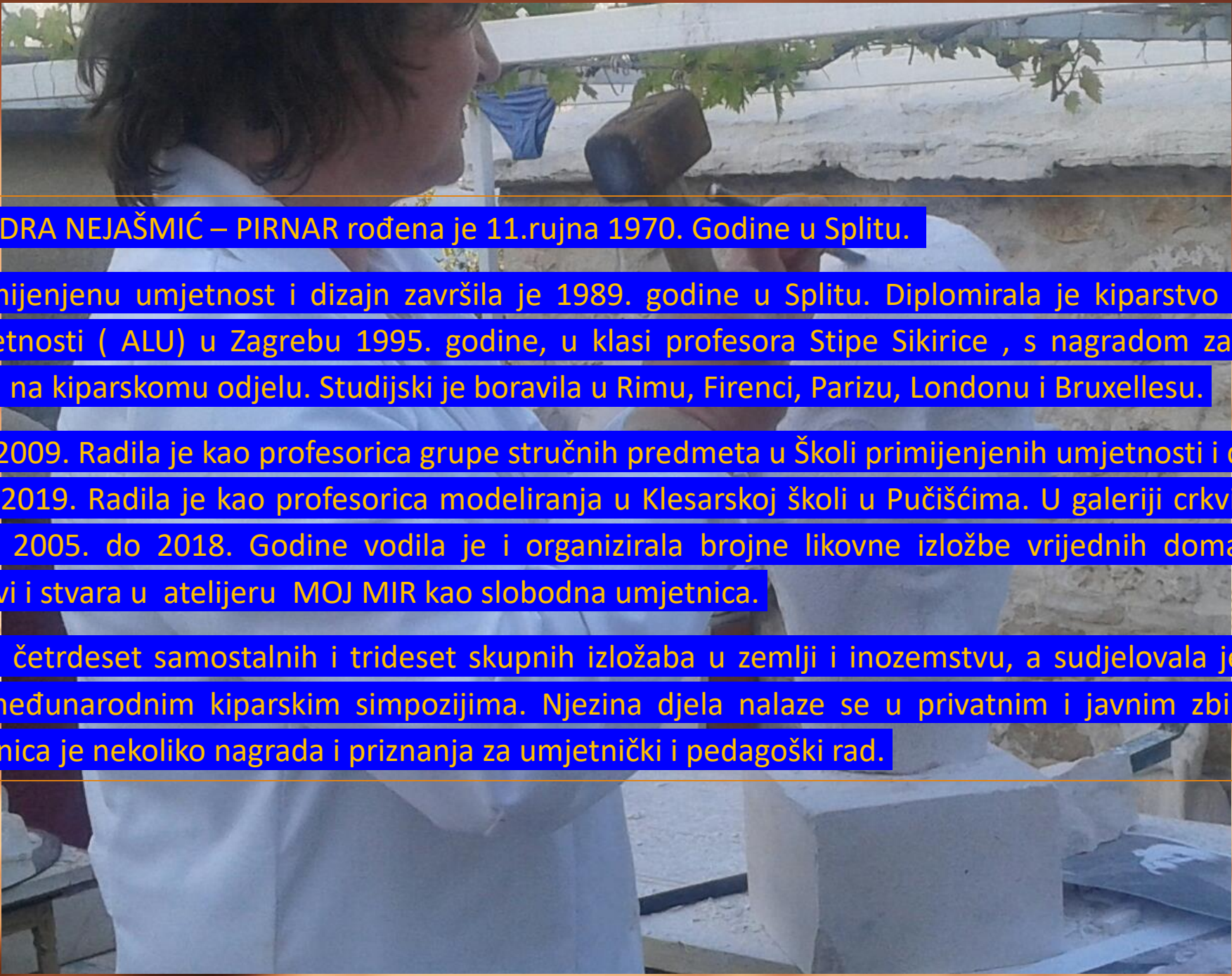

Kiparica SANDRA NEJAŠMIĆ – PIRNAR rođena je 11.rujna 1970. Godine u Splitu.

Školu za primijenjenu umjetnost i dizajn završila je 1989. godine u Splitu. Diplomirala je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti (ALU) u Zagrebu 1995. godine, u klasi profesora Stipe Sikirice , s nagradom za najuspješniji diplomski rad na kiparskomu odjelu. Studijski je boravila u Rimu, Firenci, Parizu, Londonu i Bruxellesu.

Od 1995. do 2009. Radila je kao profesorica grupe stručnih predmeta u Školi primijenjenih umjetnosti i dizajna u Puli. Od 2010. do 2019. Radila je kao profesorica modeliranja u Klesarskoj školi u Pučišćima. U galeriji crkvice sv. Ante u Postirima od 2005. do 2018. Godine vodila je i organizirala brojne likovne izložbe vrijednih domaćih i stranih umjetnika. Živi i stvara u atelijeru MOJ MIR kao slobodna umjetnica.

Izlagala je na četrdeset samostalnih i trideset skupnih izložaba u zemlji i inozemstvu, a sudjelovala je na mnogim domaćim i međunarodnim kiparskim simpozijima. Njezina djela nalaze se u privatnim i javnim zbirkama diljem svijeta. Dobitnica je nekoliko nagrada i priznanja za umjetnički i pedagoški rad.

NA ČEMU TRENUTNO RADIM

- Nedavno sam se pripremila za natječaj na međunarodnu izložbu Ljudi, more, obala u Šibeniku.
- U ateljeu svakodnevno radim u kamenu skulpture za dušu i poneku narudžbu
- radim na nekim projektima u MOJ MIR koje sam započela zajedno sa pok. suprugom ak. kiparom Janezom Pirnatom – Nejašmićem.

VEZA S KAMENOM

- Pune 33 godine radim skulpture u kamenu različitih vrsta tj. od svoje 17. godine. Osim svakodnevnoga rada u kamenu u Puli sam u Školi primijenjenih umjetnosti i dizajna predavala grupu stručnih predmeta, a jedan od njih je bio likovna obrada drva i kamena te sam sudjelovala na brojnim domaćim i međunarodnim kiparskim simpozijima. Radila sam osam godina u Klesarskoj školi u Pučišćima kao nastavnica modeliranja i sudjelovala na međunarodnim projektima kao mentorica.

ŽIVOTNI PUT OD OBRAZOVANJA DO ZAPOŠLJAVANJA

- Osnovnu školu završila sam u Postirima 1984. godine. U 4. razredu, na satu likovnoga odgoja radili smo sa glinom i tada sam otkrila dar za oblikovanje. U meni se odah rodila ljubav prema likovnome stvaranju. Maturirala sam 1989. god. u školi za Primijenjenu umjetnost i dizajn u Splitu. Na ALU u Zagrebu 1995. godine diplomirala sam na kiparskome odjelu sa nagradom zagrebačke banke za najuspješniji rad. Nakon diplomiranja na vlastitoj koži sam osjetila kako je u Hrvatskoj teško uspjeti isključivo na osnovu kvalitete. Nakon diplomiranja dvije godine sam radila velike narudžbe. Uslijedio je poziv iz Škole primijenjenih umjetnosti i dizajna u Puli gdje sam dobila prvo zaposlenje. Moja prva želja za životni poziv bila je učiteljica tako da sam objedinila te dvije profesije jednako uspješno. Najveća motivacija u radu bila mi je ona unutarnja, zatim ljubav prema stvaranju u kamenu, predanom radu i ljubav prema bližnjima. Izazovi su mi nova iskustva i učenje. Ulaganje u sebe i napredovanje. Odnos sa kolegama uvijek je korektan pogotovo sa sebi ravnima. Planovi su mi na jesen upisati doktorat u Ljubljani, sudjelovati na međunarodnim kiparskim simpozijima, izdati monografiju i na engleskom jeziku, stvoriti park skulpture na otvorenome u MOJ MIR. Jako mi je drago da ste me uključili u ovaj međunarodni projekt koji je usmjeren rodnoj ravnopravnosti iako baš ne volim taj izraz. U životu sam išla trnovitim putem ne obazirući se na nijedne razlike tako ni one spolne. Ako nešto voliš, uporno učiš i radiš onda na kraju i uspiješ. Treba prestati sa predrasudama koji su to muški a koji ženski poslovi. Treba razbijati stereotipe i usuditi se biti atipičan, originalan i svoj. Za to je potrebna hrabrost a sreća prati hrabre. Važno je imati podršku uže obitelji jer je to prva zajednica u kojoj rastemo i razvijamo se kao cjelovita bića. Škola nam daje profesionalnu nadogradnju nakon koje kasnije djelujemo u svijetu u kojemu živimo i radimo. Dakle, čovjeka sačinjavaju muškarac i žena a ljepota je u različitosti. Gotovo sve profesije su za oboje bez obzira na neke male razlike. U svakoj profesiji formula uspjeha je : rad, red i disciplina. Ne treba pošto poto inzistirati na izjednačavanju spolova jer je prirodno da smo različiti i studije su dokazale zbog čega u nekim zanimanjima prevladava muški spol a u nekima ženski spol. To nema veze s tim da bi neko zanimanje bilo žensko a neko muško već sa našim malim psihofizičkim razlikama. Svugdje ima iznimaka koje ne čine pravilo. Konkretno u mojem slučaju žene kiparice ipak je presudan talent kojega nisam zakopala nego sam cijeloga života marljivo učila i radila i tako ću nastaviti do kraja mog života.

KIPARSKI RADOVI U KAMENU

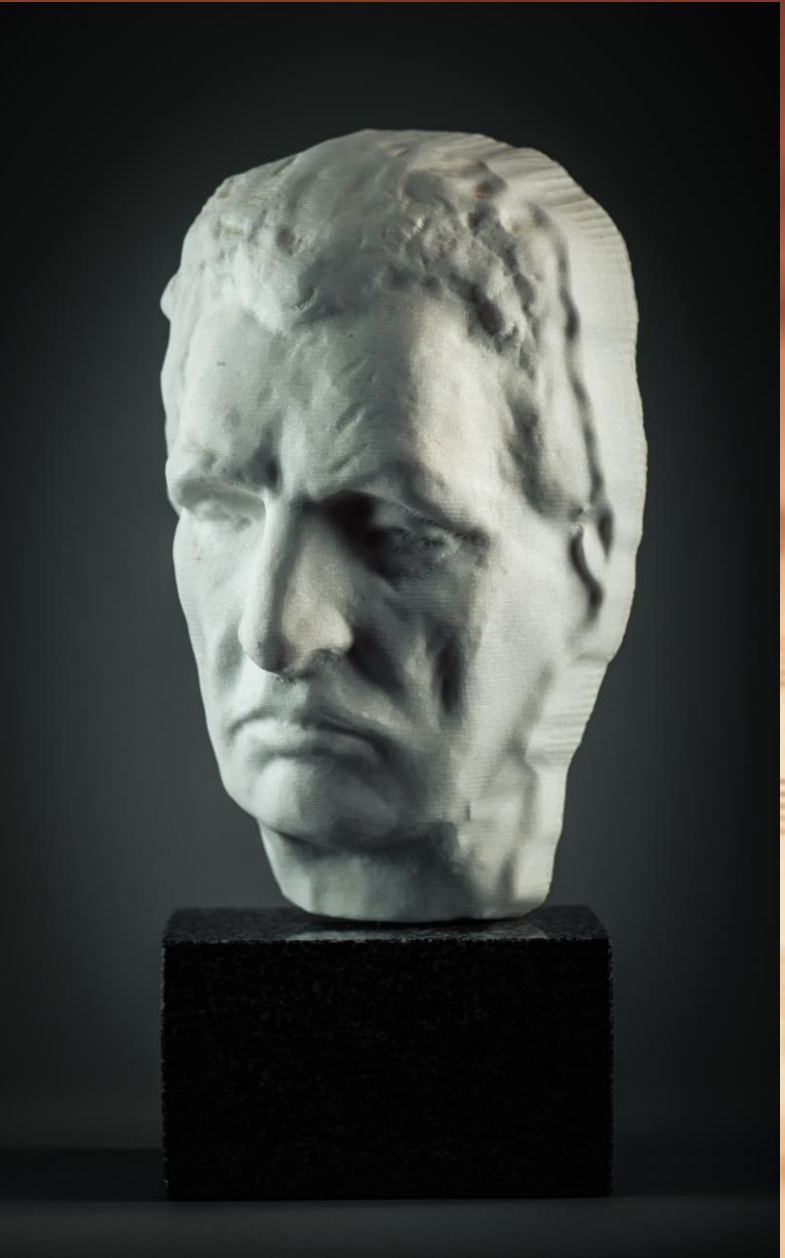

1. Po

PAPA IVAN PAVAO II.

*Gledao me
ovaj koga predstavljam
dok je boravio
u ovom Bogoslovnom sjemeništu.*

A. Sax.

Cors. / 1
Tpts. 2

Cors.
Tpts.

Cors. / 1
Tpts. 2

Cors. / 1
Tpts. 2

A. Sax

